

Шаљиве народне приче

Пас и кућа

Приповедају како је пас, скупивши се у клупко на мразу од зиме, рекао да друге зиме неће чекати без куће, него да ће је одмах градити како лето дође, додајући још да му велике куће не треба и да ће је ласно начинити; а кад се лети на врућини извалио и разбацао све четири ноге и реп и главу свако на своју страну, онда је рекао: Ко ће мени оволику кућу начинити ? И тако опет остао чекати зиму без куће.

Помоз' бог, зла жено

Ударивши некакви путници поред много жена које су у друштву сјеђеле, један од њих рече шале ради: - Сад ћу ја познати која је зла жена међу овим женама; - па онда, кад им се прикуче, рече: - Помоз' бог, зла жено! А једна између њих, која је управо била зла, одмах одговори: - А како сам ти зло учинила, јела те болест!

Како Циганин научи коња гладовати

Некаквоме Циганину учини се тешко хранити коња, зато намисли да га научи гладовати, и тако му престане давати ишта за јело. Кад коњ после неколико дана цркне од глади, Циганин рекне: Хеј, несреће моје! Таман кад га научих гладовати, онда црче!

Потезали гору да би им била ближа дрва

Што ћемо људи! завиче кнез сеоски својим сељанима одријесмо себе и своје жене доносећи из оне ојађеле горе далеке дрва, откад опустошисмо секући по селу и около села; него хајте да се послушамо, да сваки сутра ко може дође и да донесе ко гођ има ужета и конопа па да ону гору опашемо и сви сложено потегнемо не бисмо ли је какогод примакли к селу. Добро говориш, кнеже, душе ми! повиче поп, те они тако и учине. Сутридан ево под гором мушко и женско, надовежу конопе, опколе гору и почну је потезати, но ни с мјеста. Народ повиче: Ма што ти, попе, стојиш залуду, спопала те грозница! Што се дајбуди не молиш Богу да нам данас ал' икад помогне? А зар не чујете, чудо вас грдило, да се одријех молећи, али све узалуд, јер је Бог може бити сад у некаквом вишем послу, или је међу вама прошле ноћи когођ згрешио, те нам се оштети јутрос посао!

Нешто шушну

Некакав човек казао да је ту и ту видео десет курјака. Кад га они којима је казивао закупе с доказивањем да то не може бити истина, онда он спусти на девет, па на осам, и тако дотера до једнога; а кад му ни то не хтедоше веровати, него му стану говорити да се то њему привидело откуд ондје курјак и тако даље онда рекне: „Нешто шушну! Мени се учини има десет курјака. "

Како се медвјед преварио

Изишавши медвјед рано у прољеће из своје јаме угледа дријен ђе је учватио, а остала дрвета још и не мисле да цвате, па помисли да ће дријен тако и сазрети прије свију осталијех дрвета, пак се извали подањ да чека. И тако лежећи онђе и чекајући да дрењине сазре, остало све воће сазри и прође.

Пустио бих ја њега, али неће он мене

Некакав Турчин сврне с пута у поток да се напије воде, па га ухвати хајдук, а он онда, дозавши свога друга који је био остао на путу, каже му: Ходи, ухватио сам хајдука! Друг му одговори: Кад си га ухватио, а ти га поведи амо. Онда му он каже: Али неће да иде. Кад му друг на то рече: Ако неће да иде, а ти га пусти, а он му одговори: Пустио бих ја њега, али неће он мене!

Ти ћеш свирати

Кад је некакав човек полазио некуд на пут, комшије и познаници навале на њега, па један вели донеси ми ово, други вели донеси ми оно, а ниједан не даје новаца; онда некакво дете изађе преда њ и пруживши му пару, рекне: - На ти, молим те, ову пару, те ми купи и донеси свиралу. А он му на то одговори: - Ти ћеш, синко, свирати.

И то ће проћи

Све ће проћи, и највеће зло као и највеће добро. Некакав путник дође у једно село у коме је господар имао прекрасан двор, па код двора једнога свог роба ухватио у јарам те орао по њему. Кад путник то чује, би му врло жао, и, отишавши господару на орање, стане му говорити да то није право, и заиште да би му продао оног роба да се онако не мучи; али прије него му господар одговори, окоси се на њ роб говорећи: - Шта је теби стало за то? И то ће проћи. Путник се нађе у чуду, па окрене својим путем. Кад се путник послије дугог времена врати натраг, и дошавши опет у оно село, дозна од сељака да је цар, чувши како је господар свога роба мучио, господара погубио, а његов двор и остало све имање дао робу. Путнику буде врло мило, и дигне се к робу и стане му честитати захваљујући богу што се тако догодило. Али роб, не марећи ништа за то, одговори му: - И то ће проћи.

Праведна пресуда

У Сарајеву један богаташ изгуби зашивену кесу новаца, пак пусти телала, и обрече дати с благословом сто гроша ономе који је буде нашао. Пошто телал вичући прође по сокацима, ето ти једнога сељака гдје носи кесу: Ево, трговче, ваљда су ово твоји новци што си изгубио. Богаташ пун радости спопадне кесу, пак је отвори и стане новце бројити; али му се одмах окрене радост на жалост кад помисли да му ваља дати сто гроша ономе што је нашао; и стане мислити како да му их не да. Тако, пошто изброји новце, рече сељаку: Ти си, дакле, побратиме, извадио твојих сто гроша, јер је у кеси било осам стотина гроша, а сад нема више од седам стотина? Добро си чинио! Фала ти! Сиромах се човек упрепасти кад чује то, и више му буде жао на беду него за обречених сто гроша; зато се стане клети и преклињати да се он новаца није ни дотакао, него да их је донео као што их је нашао; богаташ пак стане тврдо при своме. И тако се мало-помало сваде и отерају се кадији на суд. Пошто се обојица закуну: богаташ да је у кеси било осам стотина гроша а сад нема до седам стотина; сељак пак да се он новаца није ни дотакао, него да му их је онако донео као што је нашао; онда им мудри кадија, познавши шта је и како је, пресуди овако: Ви обојица имате право: ти си, трговче, изгубио осам стотина гроша, а ти си, Еро, нашао само седам стотина; тако то нису новци тога трговца, него некаквога другог човека. Ти дакле, Еро, носи те новце кући, па их остави док не дође онај који је изгубио само седам стотина гроша; а ти, трговче, чекај док ти се не јави онај који је нашао осам стотина гроша.